

Ordføreren: Den ærede sidste Valer har nu to Gange fremsat den samme Paastand, at Udvalget skulde have givet en saa overordentlig glimrende Fremstilling af de uhyre pecuniaire Fordele, der skulde være ved en Jernbane til Helsingør; det har Udvalget sandelig ikke gjort, Udvalget har kun bestræbt sig for at paavise, at der var Rimelighed for, at en saadan Jernbane vilde have saamange naturlige Indtægter, at der kunde være god Grund til at antage, at det vilde være et fornuftigt Foretagende; det er jo muligt, at den i de første Aar vil give noget mindre end 4 pCt., men der er dog Rimelighed for, at den i det Hele taget omtrent vil komme til at stille sig som den kjøbenhavn-kørsørste Bane — det er dette, Udvalget har bestræbt sig for at oplyse, men Udvalget har slet ikke udtalt sig, som om Banen vilde give et glimrende Udbytte; det er ikke Udvalget, der har opstillet en Beregning om, at Banen skulde kunne give de 12 pCt., som den ærede Rigsdagsmand omtalte. Den ærede Rigsdagsmand har sagt, at denne Sag ikke har ligget for her i 7 Aar — jeg indrømmer, at for hans Vedkommende har den ikke ligget for i 7 Aar, men den første Lov om en Bane til Helsingør blev, hvis jeg ikke tager meget feil, vedtaget i 1853, det er altsaa det ottende Aar; hvori denne Sag har været til Forhandling, saa at jeg troer, at det er paatide, at vi engang faae vedtaget om denne Sag en saadan Lov, at der dog er nogen Rimelighed for, at der efter den virkelig bliver bygget en Jernbane; og jeg haaber, at dette vil kunne lykkes, naar Loven udkommer saaledes, som den blev vedtagen ved anden Behandling, med de Forandringer, som Udvalget har foreslaaet, hvorimod jeg er fuldkommen overbevist om, at naar det Endringsforslag, som er stillet af 15 ærede Medlemmer, vedtages, saa er det ganske det samme som at forkaeste Loven. Den ærede Rigsdagsmand har sagt, at han ønskede, at Statskassen dog burde have en Andeel i Fortjenesten; ja, dersom Forslaget gik ud paa, at Staten fik Andeel i Overfluddet af den nye Bane, saa var det en anden Sag, men det er slet ikke derpaa, Forslaget gaaer ud; det er tværtimod en Andeel af det Overflud, som denne Bane i Forbindelse med

den kjøbenhavn-kørsørste Bane vil give, det er en Andeel i den hele Fortjeneste, som Selskabet maatte have. Lad os f. Ex. antage, at den kjøbenhavn-kørsørste Bane giver 5 pCt., og den helsingørste Bane giver 4 pCt., saa skulde efter Endringsforslaget Selskabet afstaae en Deel af den 5te Procent, som fortjenes paa Kørsør-Banen, til Statskassen, naaget Helsingør-Banen slet ikke gav Selskabet nogen Fortjeneste. Dersom man med nogen Villighed kunde sige til Jernbaneselskabet: paa disse Vedtægter skal Du anlægge en Jernbane fra Kjøbenhavn til Helsingør, saa maatte det være ligesaa billigt, at naar det sjællandske Jernbaneselskab skulde anlægge andre Sidebaner til den oprindelige Bane, maatte man kunne stille de samme Fordringer. Man har allerede ved en tidligere Afstemning her i Thinget udtalt, at man anseer det for rigtigt, at der ogsaa bygges en Sidebane til den sydlige Deel af Sjælland; naar man altsaa senere kom dertil, at det sjællandske Jernbaneselskab skulde bygge en saadan Bane, saa maatte man sige: „Da Banen til Helsingør blev bygget, tog Statskassen Halvdelen af hvad der gik ud over 5 pCt., nu maa den ogsaa tage den anden Halvdeel“, og Statskassen fik da i dette Tilfælde hele Fortjenesten. Efter hvad der er oplyst, nærer jeg ikke nogen Tvivl om, at det ærede Thing vil see, at Vedtagelsen af Endringsforslaget under Nr. 2 vil være det samme som Lovens Forkastelse; og jeg vil derfor anbefale, at man hellere stemmer mod Loven i det Hele. Hvad angaaer Endringsforslaget under Nr. 3, da har den høitærede Minister yttret, at han helst ønskede, at det ikke blev vedtaget; Udvalget har bestræbt sig for at affatte det saaledes, at det ikke kunde komme til at genere Regjeringen, idet der udtrykkelig siges: „saafremt det maatte findes hensigtsmæssigt“; der paalægges altsaa ikke Regjeringen noget som helst Baand, og det forekommer mig, som ogsaa indrømmet af den ærede Minister, at det under visse Omstændigheder kunde have sin Fordeel at gaae frem paa denne Maade, men da Indenrigsministeren mener, at Forslaget ikke vil komme til Anvendelse, og han ikke ønsker det i Loven, skal jeg paa Udvalgets Vegne tage det tilbage.